

γένια

γένια, τα, ουσ. [πλ. του ουσ. γένι], η γενειάδα. (Ακολουθούν 19 φρ.)·

- *ακόμη δεν έβγαλε γένια*, λέγεται ειρωνικά ή υποτιμητικά για άτομο που, χωρίς να έχει τις απαιτούμενες γνώσεις στη ζωή ή σε ένα επάγγελμα ή σε μια τέχνη λόγω μικρής ηλικίας, θέλει ή προσπαθεί να συμβουλευτεί άλλους, που είναι και μεγαλύτεροί του, αλλά και πολύ πιο έμπειροι από αυτόν: «ακόμη δεν έβγαλε γένια, θέλει να μας κάνει και το δάσκαλο». Το ότι δεν έβγαλε ακόμη γένια παραπέμπει σε παιδική ή εφηβική ηλικία. Για συνών. βλ. φρ. *ακόμη δε βγήκε απ' το καβούκι του*, λ. καβούκι·

- *άλλοι τα γένια επιθυμούν κι άλλοι που τα 'χουνε τα φτουν*, βλ. συνηθέστ. *άλλος το 'χει και το κατουράει κι άλλος δεν το 'χει και το λαχταράει*, λ. άλλος·

- *αν κόψει ο παπάς τα γένια του*, βλ. λ. [παπάς](#)·

- *άσπρα γένια, πούτσα σιδερένια*, βλ. λ. πούτσα·

- *άσπρισαν τα γένια μου*, βλ. φρ. *βγήκαν τα γένια μου*·

- *αφήνει γένι ή αφήνει γένια*, δεν τα ξυρίζω σκόπιμα για να μεγαλώσουν: «μόλις απολύθηκε απ' το στρατό, άφησε γένια». Ο πλ. ίσως από το πλήθος των τριχών·

- *βγάζω γένια, γίνομαι παλικάρι*: «μόλις έβγαλε γένια, άρχισε να γκομενιάζει»·

- *βγήκαν τα γένια μου*, έκφραση δυσφορίας σε κάποιον που άργησε πολύ να έρθει στο ραντεβού μας: «άντε, ρε παιδάκι μου, βγήκαν τα γένια μου να σε περιμένω». Από το ότι, αυτός που πηγαίνει σε κάποιο ραντεβού, υποτίθεται πως ξυρίζεται για να είναι ευπρεπής και εμφανίσιμος·

- *έβγαλα γένια*, περίμενα κάποιον στο ραντεβού πολύ περισσότερο από την προκαθορισμένη ώρα: «άντε, βρε παιδάκι μου, έβγαλα γένια να σε περιμένω», ενν. πως, ενώ πήγα στο ραντεβού μου ξυρισμένος, αργοπόρησε τόσο πολύ ο άλλος, που τα γένια μου ξαναφύτρωσαν·

- *είναι πολλοί οι μπαρμπέρηδες για του σπανού τα γένια*, βλ. λ. [μπαρμπέρης](#)·

- *έπιασε τον πάπα απ' τα γένια!* βλ. λ. πάπας·

- *ευλογάει τα γένια του*, βλ. φρ. *ο παπάς πρώτα τα γένια του ευλογάει*·

- *ήρθα ξυρισμένος κι έφυγα με γένια*, έμεινα ή περίμενα σε ένα χώρο πολύ περισσότερο από το κανονικό: «πέρασα απ' το γραφείο του να του πω μια καλημέρα, κι ήρθα ξυρισμένος κι έφυγα με γένια || πήγα στην τράπεζα να πάρω τη σύσταξή μου, αλλά είχε τόσο κόσμο, που ήρθα ξυρισμένος κι έφυγα με γένια»·

- *κρατάει τον πάπα απ' τα γένια!* βλ. λ. πάπας·

- *μα τα γένια του σπανού!* βλ. λ. [σπανός](#)·

- *μόνο του σπανού τα γένια δε γίνονται*, βλ. λ. [σπανός](#)·

- *ο παπάς πρώτα τα γένια του ευλογάει*, βλ. λ. [παπάς](#)·

- *όποιος έχει τα γένια, έχει και τα χτένια*, **α.** εκείνος που επιχειρεί κάτι δύσκολο, έχει και τον τρόπο να το αντιμετωπίσει: «πώς θα ξεμπερδέψεις τώρα απ' αυτή την υπόθεση; -Μην ανησυχείς, αγόρι μου, γιατί, όποιος έχει τα γένια έχει και τα χτένια». **β.** εκείνος που έχει χρήματα, έχει και τις απολαύσεις: «και βέβαια θ' αρχίσω να κάνω ταξίδια, γιατί, όποιος έχει τα γένια, έχει και τα χτένια»·

- όταν βγάλει ο σπανός γένια, βλ. λ. [σπανός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας